سخنگوی شورای شهر کرج تاکید کرد؛

نقش شورای ششم در سیاست‌گذاری و نظارت بر تحول دیجیتال

سخنگو و رئیس کمیسیون شهرسازی و معماری شورای اسلامی شهر کرج با تشریح آخرین وضعیت هوشمندسازی شهرداری، از فراهم‌شدن بسترهای فنی برای تحقق شهرداری مجازی خبر داد و گفت: هدف شورا کاهش حداکثری مراجعات حضوری شهروندان، افزایش شفافیت، تسریع پاسخگویی و ارتقای اعتماد عمومی از طریق توسعه خدمات الکترونیک است.

به گزارش پیام آشنا، علی قاسم‌پور در برنامه «رهیافت» در میزگرد خبری با محوریت خدمات الکترونیک و اتوماسیون اداری شهرداری، با تشریح روند هوشمندسازی شهرداری کرج، از عزم جدی شورای ششم برای تکمیل مسیر «شهرداری مجازی» و کاهش حداکثری مراجعات حضوری شهروندان خبر داد.

وی با اشاره به سابقه آغاز دیجیتال‌سازی خدمات شهرسازی در شهرداری کرج اظهار کرد: روند هوشمندسازی از اوایل دهه ۸۰ با اسکن و دیجیتال شدن پرونده‌های شهرسازی آغاز شد و در سال‌های بعد با اصلاح تدریجی فرآیندها، ایجاد گردش کارهای الکترونیکی و استفاده از نرم‌افزارهای تخصصی در بدنه شهرداری ادامه یافت. این مسیر از سال‌های ۱۳۹۹ و ۱۴۰۰ با راه‌اندازی سامانه «کرج‌من» وارد مرحله ارتباط مستقیم و بیرونی با شهروندان شد.

قاسم‌پور افزود: امروز تمامی درخواست‌های مرتبط با شهرداری باید در سامانه «کرج‌من» ثبت شود و شهروند تنها در صورت ضرورت، آن هم با ثبت الکترونیکی فرآیند، به شهرداری مراجعه می‌کند. هدف‌گذاری شورا حرکت به سمت شهرداری مجازی است؛ به این معنا که مراجعه حضوری به حداقل برسد یا در مواردی به‌طور کامل حذف شود و اسناد، استعلام‌ها و پرونده‌ها به صورت الکترونیکی بین شهرداری و سایر دستگاه‌ها رد و بدل شود.

سخنگوی شورای شهر کرج با تأکید بر اینکه هوشمندسازی صرفاً به اتوماسیون اداری محدود نمی‌شود، تصریح کرد: در تعریف شهر هوشمند، هم کالبد شهر و هم زیرساخت‌های دیجیتال باید همزمان رشد کنند. هوشمندی باید در تمامی حوزه‌های مدیریت شهری از شهرسازی و خدمات اداری تا حمل‌ونقل، محیط‌زیست و خدمات عمومی نمود پیدا کند و صرف دیجیتال شدن چند فرآیند اداری کفایت نمی‌کند.

وی با اشاره به نقش شورای اسلامی شهر در حوزه سیاست‌گذاری و نظارت گفت: وظیفه شورا مطالبه‌گری، تصمیم‌سازی و نظارت است و در این دوره از شهرداری خواسته‌ایم که با اصلاح فرآیندها، سرعت پاسخگویی به درخواست‌های مردم افزایش یابد، بدون آنکه دقت قدای سرعت شود. اگرچه اقدامات خوبی در دوره‌های گذشته شورا انجام شده و زمینه‌های مهمی فراهم شده است، اما هنوز تا نقطه مطلوب فاصله داریم.

بستر فنی برای راه‌اندازی شهرداری مجازی فراهم شده است

قاسم‌پور با بیان اینکه بستر فنی برای راه‌اندازی کامل شهرداری مجازی تا حد زیادی فراهم شده است، اظهار داشت: امکان تجمیع مناطق و ارائه یکپارچه خدمات وجود دارد، اما اجرای کامل این موضوع نیازمند تصمیم‌گیری قاطع در حوزه اجراست. شورا آمادگی دارد در چارچوب وظایف قانونی خود، از این تصمیمات حمایت کند.

در ادامه این برنامه، به چالش‌های موجود در مسیر خدمات الکترونیک شهرداری کرج نیز اشاره شد. از جمله مهم‌ترین این چالش‌ها می‌توان به عدم آشنایی بخشی از شهروندان با سامانه‌ها، ضعف اعتماد عمومی به پاسخگویی غیرحضوری، نبود اتصال کامل میان سامانه‌های شهرداری و سایر دستگاه‌ها و همچنین مسائل مربوط به شناسایی واحد املاک اشاره کرد.

سخنگوی شورای اسلامی شهر کرج در این‌باره خاطرنشان کرد: هنوز بخشی از شهروندان تصور می‌کنند اگر پیگیری حضوری نداشته باشند، درخواست آن‌ها به نتیجه نمی‌رسد. این نگاه باید با ایجاد اعتماد، شفافیت، زمان‌بندی مشخص پاسخ‌ها و پایبندی به قانون اصلاح شود. اگر شهروند مطمئن باشد پاسخ درخواست حضوری و غیرحضوری یکسان و مبتنی بر ضوابط است، دلیلی برای مراجعه نخواهد داشت.

وی همچنین بر اهمیت اتصال سامانه‌های شهرداری با سایر نهادها از جمله ثبت احوال، ثبت اسناد، سامانه املاک و اسکان و تأیید کد پستی تأکید کرد و گفت: تا زمانی که این ارتباطات به‌صورت کامل برقرار نشود، بخشی از فرآیندهای شهری با وقفه مواجه می‌شود. در کنار آن، امنیت داده‌ها و اطلاعات شهروندان نیز باید به‌طور جدی تضمین شود.

قاسم‌پور با اشاره به نقش بودجه در پیشبرد اهداف هوشمندسازی افزود: توسعه و اصلاح سامانه‌ها بدون تأمین منابع مالی امکان‌پذیر نیست. شورا در چارچوب ماده ۱۰۷ قانون شوراها، با تصویب بودجه و طرح‌های لازم، از توسعه خدمات الکترونیک و کاهش مراجعات حضوری حمایت کرده و این رویکرد در سال‌های آینده نیز ادامه خواهد داشت.

این مسئول تأکید کرد: امروز شهرداری کرج در نقطه‌ای قرار دارد که با تصمیم‌گیری قاطع، اصلاح فرآیندها، آموزش شهروندان و اطلاع‌رسانی گسترده، می‌تواند بخش مهمی از خدمات خود را به‌صورت کاملاً الکترونیکی ارائه دهد. این مسیر علاوه بر افزایش رضایتمندی مردم، منجر به کاهش ترافیک، صرفه‌جویی در انرژی، ارتقای شفافیت و پاسخگویی و تحقق حکمرانی هوشمند شهری خواهد شد.

دیدگاه

همه‌چیز در یک بنا باید واقعاً آن ایده را حمایت کند

ارو سارینن

ارزش معماری {برابر} تأثیری است که بر انسان‌ها می‌گذارد. حالا، اگر با بیان چیزهای مختلف {در یک اثر}، چه چیزهای متناقض و چه چیزهای گیج‌کننده، تأثیر خود را هدر دهید، آنگاه معماری قدرتش را از دست می‌دهد. همچنین، من فکر می‌کنم باید {ایده‌ی خود را در معماری} به شکلی افراط‌شده بیان کنید. در بازگشت به کارهایی که به پایان رسانده‌ایم، وقتی آن را از دریچه نگاه سرد روز می‌بینم، {به این نتیجه می‌رسم که} برخی از کارها ایده‌های بسیار خوبی بودند، اما به اندازه‌ی کافی با قدرت بیان نشده بودند یا از طریق یک عالمه ایده‌ی دیگر هدر رفته بودند. حالا، چطور می‌شود آن را اصلاح کرد؟

پیش از هر چیز، روز به روز بیشتر احساس می‌کنم که ایده‌ی شما باید به اندازه‌ی کافی قدرتمند باشد. باید به اندازه‌ی کافی خوب باشد. سپس، شما باید همه‌ی تخم‌مرغ‌هایتان را در یک سبد -یعنی در همان یک ایده- قرار دهید. همه‌چیز در یک بنا باید واقعاً آن ایده را حمایت کند. چرا که عطف به آن تأثیری که بحثش بود، مردم به واقعاً نگاه نمی‌کنند. بیشتر مردم کورند. ما در مورد چیزهای دیگر، کم و بیش، مردمی متمدن هستیم، اما وقتی به درک ارزش معماری می‌رسد، طایفه‌ای از بربرها هستیم. به نظر من برای این که ارزش معماری‌ات را بفهمند، به تأثیری قدرتمند نیازمندی. اما این همه‌ی ماجرا نیست؛ شما برای این که ایده را منتقل کنید به تأثیر قدرتمند نیاز دارید. (در گفت‌وگو با **John Peter** منتشر شده در کتاب **The Oral History Of Modern Architecture** در سال ۱۹۹۴)

منبع: گفتار

تاب‌آوری، مسیری که جامعه بعد از بحران انتخاب می‌کند

نسترن کیوان‌پور- تاب‌آوری (Resilience) دیگر فقط یک واژه‌ی روانشناسی فردی نیست؛ این واژه امروز در مطالعات اجتماعی، شهری، سیاسی و حتی اقتصادی به یکی از بنیادین‌ترین مفاهیم برای درک و مدیریت بحران‌ها تبدیل شده است. در جهانی که با تغییرات اقلیمی، نابرابری‌های اجتماعی، بحران‌های اقتصادی و شوک‌های ناگهانی مواجه است، سوال کلیدی این است: "چگونه می‌توانیم از فروپاشی جمعی جلوگیری کنیم و به‌جای آن، ساختاری بسازیم که در سخت‌ترین لحظات هم ایستادگی کند؟"

تاب‌آوری، در گسترده‌ترین تعریفش، توانایی پاسخ دادن، سازگار شدن و بازسازی بهتر از قبل در برابر شرایط دشوار و نامطلوب است. این مفهوم ریشه در روانشناسی فردی دارد، اما امروزه دیگر محدود به سطح ذهن فرد نیست؛ بلکه به تاب‌آوری اجتماعی و ساختاری جوامع پیوند خورده است؛ توانایی جوامع برای برخورد جمعی با بحران، حفظ عملکردهای کلیدی و یادگیری برای مواجهه با چالش‌های آینده. امروزه مطالعات علمی نشان می‌دهند که تاب‌آوری صرفاً بازگشتن به وضعیت قبل از بحران نیست، بلکه رشد و بهبود در فرآیند بحران است. این یعنی جامعه‌ای که در مواجهه با تنش و بلایا، بتواند نه‌فقط زنده بماند، بلکه توانمندتر شود.

در یک مرور سیستماتیک تازه، پژوهشگران تاکید کرده‌اند که تاب‌آوری به‌صورت مجموعه‌ای از «منابع روانی، اجتماعی و نهادی» تعریف می‌شود که پاسخ‌دهی جامع به بحران‌ها را ممکن می‌سازند؛ از حمایت‌های اجتماعی تا شبکه‌های قوی ارتباطی و منابع مالی قابل دسترس.

پیوند تاب‌آوری با سلامت ذهن، اجتماع و کارکرد جمعی

یکی از ابعاد مهم تاب‌آوری، تاثیر آن بر سلامت عمومی جامعه است. نتایج پژوهش‌های ملی و بین‌المللی نشان می‌دهد جوامعی که تاب‌آوری اجتماعی بالاتری دارند، نه‌تنها بهتر می‌توانند از پیامدهای بحران‌ها عبور کنند، بلکه میزان مشکلات روانی، اختلالات شناختی و اختلالات عملکردی در آن‌ها کمتر است.

تاب‌آوری، در مقیاس اجتماعی، از طریق سرمایه اجتماعی، ارتباطات اثربخش، اعتماد عمومی، توانمندسازی گروه‌ها و هماهنگی مؤثر نهادها زنده می‌شود. جوامعی که این سرمایه‌ها را دارند، نه‌تنها بهتر با شوک‌های بحران سازگار می‌شوند، بلکه می‌توانند از آن تجربه بیاموزند، ظرفیت‌های جدید خلق کنند و حتی منابع جدید قدرت جمعی بسازند.

چرا تاب‌آوری فقط واکنش نیست

تاب‌آوری، برخلاف تصور اشتباه غالب، فقط «واکنش سریع به مشکل» نیست؛ بلکه فرآیندی طولانی‌مدت از سازگاری، یادگیری و بازسازی بهتر از قبل است. در یک مطالعه‌ی به‌روز، محققان تاکید کرده‌اند که تاب‌آوری شامل چهار مرحله اصلی است:

آمادگی برای مواجهه با بحران

پذیرش و پاسخ‌دهی در زمان وقوع بحران

بازسازی و ترمیم پس از شوک‌ها

یادگیری و تغییر استراتژی‌ها برای مواجهه‌های بعدی

این دیدگاه، تاب‌آوری را نه‌فقط بازسازی گذشته بلکه ساختن آینده‌ای بهتر می‌داند؛ آینده‌ای که در آن جمعیت آسیب‌پذیرتر از پیش تقویت شده و سیاست‌ها و نهادها به وضعیت جدید سازگار شده‌اند.

در بحران‌های بزرگ اعم از بلایای طبیعی، بحران‌های بهداشتی یا تنش‌های اجتماعی و اقتصادی، اگر جامعه قابلیت تاب‌آوری نداشته باشد، فروپاشی جمعی آغاز می‌شود. به این صورت که اعتماد عمومی کاهش می‌یابد، شبکه‌های اجتماعی ضعیف می‌شوند، نابرابری‌ها تشدید می‌شود، و منابع حیاتی مثل آب، غذا و خدمات درمانی کمبود می‌یابد.

این مجموعه، دیگر فقط مشکل نیست؛ بلکه چرخه‌ای از بحران‌های توأمان ایجاد می‌کند که از کنترل خارج می‌شود.

تاب‌آوری اجتماعی یعنی توانایی جلوگیری از این چرخه، یعنی اینکه جامعه نه فقط بماند، بلکه رشد کند؛ و این فقط از طریق افزایش سرمایه اجتماعی، توانمندسازی گروه‌ها و تقویت نهادهای مسئول اتفاق می‌افتد.

نکته‌ی مهم این است که تاب‌آوری؛ اگر واقعاً بخواهد به سطح جمعی برسد، سازمان‌یافته و ساختاری است. این یعنی نقاط ضعف و آسیب‌های سیستمی باید شناسایی شوند و سپس روی راهکارهایی سرمایه‌گذاری شود که نه فقط در لحظه بحران کارآمد باشند، بلکه جامعه را برای آینده آماده‌تر کنند.

به‌عبارت دیگر، تاب‌آوری اجتماعی یعنی قبول اینکه ما نمی‌توانیم همه‌ی بحران‌ها را پیش‌بینی کنیم، اما می‌توانیم ظرفیت سازگاری را پرورش دهیم و به‌جای آنکه فقط روی «پاسخ سریع» تمرکز کنیم روی یادگیری، تکرار تجربه، بهبود ساختارها و ایجاد شبکه‌های حمایتی قوی‌تر.

تاب‌آوری در عمل: از رسانه تا سیاست عمومی

یکی از بخش‌های مهم افزایش تاب‌آوری در جامعه، گفتمان‌سازی عمومی و ارتباطات مؤثر بحران‌محور است. مطالعات نشان می‌دهد ارتباطات مؤثر و مشارکت شهروندان در واکنش به بحران‌ها می‌تواند احساس تاب‌آوری جمعی را تقویت کند و احساس استقلال و حمایت اجتماعی را افزایش دهد.

این یعنی تاب‌آوری موضوعی است برای همه‌ی شهروندان؛ از رسانه‌ها گرفته تا مدارس و دانشگاه‌ها، از خانواده‌ها گرفته تا نهادهای جامعه‌مدنی.

بر اساس پژوهش‌های علمی، چند رویکرد کلیدی در تقویت تاب‌آوری اجتماعی وجود دارد:

- تقویت سرمایه اجتماعی: شبکه‌های ارتباطی قوی و اعتماد عمومی باعث می‌شود جامعه بتواند منابع خود را بهتر بسیج کند.
- آموزش همگانی و آماده‌سازی برای بحران‌ها: وقتی شهروندان بدانند چه باید بکنند و چگونه باید کنار هم باشند، واکنش جمعی بهتر می‌شود.
- پشتیبانی نهادها و خدمات اجتماعی: یک جامعه توانمندتر است وقتی دسترسی به خدمات بهداشتی، آموزش و حمایت اقتصادی آسان باشد.
- گفتمان بحران‌محور در رسانه‌ها: تعاملات مؤثر، اطلاعات دقیق و ارتباطات شفاف می‌تواند تاب‌آوری را تقویت کند.

تاب‌آوری از جایی شروع می‌شود که جامعه بحران را فقط به‌عنوان یک ضربه‌ی منفعلی نبیند. بحران وقتی معنا پیدا می‌کند که در حافظه‌ی جمعی ثبت شود، در رفتارها اثر بگذارد و شیوه‌ی تصمیم‌گیری را تغییر دهد. جایی که جامعه بفهمد قرار نیست همه‌چیز به حالت قبل برگردد، چون همان حالت قبل، خودش بخشی از مسئله بوده است.

آنچه امروز در پژوهش‌های اجتماعی و شناختی روی آن تأکید می‌شود، همین نقطه است: اینکه دوام آوردن کافی نیست. اگر شبکه‌های انسانی، اعتماد عمومی و سازوکارهای حمایتی تقویت نشوند، جامعه ممکن است ظاهراً از بحران عبور کند اما از درون فرسوده شود. فروپاشی جمعی معمولاً با یک اتفاق بزرگ شروع نمی‌شود؛ آرام، تدریجی و از جایی می‌آید که ارتباط‌ها قطع می‌شوند و هر کس بار بحران را تنها به دوش می‌کشد.

بازسازی، اگر قرار است معنایی داشته باشد، باید چیزی فراتر از ترمیم ظاهری باشد. بازسازی یعنی بازنگری در رابطه‌ها، در شیوه‌ی تصمیم‌گیری و در این باور قدیمی که می‌شود بدون تغییر، فقط دوام آورد. جامعه‌ای که از دل بحران بیرون می‌آید و چیزی از آن یاد می‌گیرد، لزوماً قوی‌تر نیست؛ اما آگاه‌تر است. و همین آگاهی است که می‌تواند جلوی تکرار فروپاشی را بگیرد.

محیط زیست

وقوع ۲۵۰۰ فقره آتش‌سوزی در منابع طبیعی طی سال جاری

جانشین و معاون فتی یگان حفاظت منابع طبیعی با بیان اینکه بالغ بر ۲۵۰۰ فقره آتش‌سوزی در سطح جنگل‌ها و مراتع کشور طی ۱۰ ماه سال جاری رخ داده است، گفت: بالغ بر ۸۸ درصد آتش‌سوزی‌ها سطحی، ۱۰ درصد تنه‌ای و ۲ درصد تاجی بوده است.

به گزارش پیام آشنا، ابراهیم پیرزادیان در گفت و گو با ایسنا افزود: از ابتدای سال جاری با توجه به شرایط اقلیمی حاکم بر کشور، افزایش دما، کاهش رطوبت پوشش گیاهی، تداوم خشکسالی و در برخی مناطق وزش بادهای فصلی، وقوع آتش‌سوزی در عرصه‌های جنگلی و مرتعی کشور اجتناب‌ناپذیر بوده است.

وی ادامه داد: بر اساس گزارش‌های واصله از ادارات کل منابع طبیعی و آبخیزداری استان‌ها و ثبت اطلاعات در سامانه‌های پایش، هشدار و اعلام حریق، در ۱۰ ماه سال جاری بالغ بر ۲۵۰۰ فقره آتش‌سوزی در سطح جنگل‌ها و مراتع کشور رخ داده است. طی این بازه زمانی در سال گذشته ۴۸ هزار هکتار از اراضی منابع طبیعی دچار حریق شده بودند.

جانشین و معاون فتی یگان حفاظت منابع طبیعی افزود: آتش‌سوزی‌های رخ داده در منابع طبیعی طی سال جاری از نظر وسعت، شدت و مدت زمان درگیری متفاوت بوده است و بخش قابل توجهی از آن‌ها در کوتاه‌ترین زمان ممکن و در مراحل اولیه مهار شده‌اند.

پیرزادیان عنوان کرد این امر نشان‌دهنده افزایش سطح آمادگی، واکنش سریع و هماهنگی مناسب بین دستگاه‌های اجرایی و نیروهای عملیاتی است.

وی در خصوص میزان خسارت وارده بر اثر آتش‌سوزی‌ها بر منابع طبیعی گفت: ارزیابی‌های اولیه حاکی از آن است که در مجموع ۵۸ هزار هکتار از اراضی جنگلی و مرتعی کشور در اثر این آتش‌سوزی‌ها دچار آسیب شده‌اند که بالغ بر ۸۸ درصد آن سطحی، ۱۰ درصد تنه‌ای و ۲ درصد تاجی بوده است.

جانشین و معاون فتی یگان حفاظت منابع طبیعی تاکید کرد: این رقم شامل طیف‌های مختلفی از خسارت از سوختگی سطحی علوفه و پوشش کف جنگل تا آسیب‌های شدیدتر در برخی کانون‌های محدود می‌شود. فرآیند برآورد دقیق سطح خسارت، نیازمند بررسی‌های میدانی تخصصی، تفکیک نوع پوشش گیاهی، شدت حریق و قابلیت احیای طبیعی عرصه‌هاست که هم‌چنان در حال انجام است و نتایج نهایی آن پس از تکمیل و جمع‌بندی، به‌صورت رسمی اعلام خواهد شد.